

[Prieme.]

samme Tidsrum i Fjor. Dernæst udtalte den højtærede Handelsminister, at vi havde haft Ret til den størst mulige Import, der havde ikke været flere Penge at købe for. Jeg vil gøre opmærksom paa, at en af de Embedsmænd, som den højtærede Handelsminister bruger saa overordentlig meget, nemlig Kontorchef Cohn i Valutakontoret, i de statistiske Efterretninger har opgjort Aarets Overskud paa Betalingsbalancen i Fjor til 70 Mill. Kr. Jeg tror ikke, det kan være den højtærede Handelsminister ubekendt, og jeg vilde jo formode, at naar man fra et Underskud paa Handelsbalancen paa ca. 10 Mill. Kr. kan naa et Overskud paa Betalingsbalancen paa 70 Mill. Kr., kunde der sikkert uden Skade for Landet have været tilladt en noget rigeligere Import. Jeg tror ogsaa, det i høj Grad vilde have virket fremmende paa den Beskæftigelse, som man ønsker tilvejebragt.

Den højtærede Handelsminister udtalte sin Forundring over, at jeg havde stemt for Loven, naar jeg var saa utilfreds med den. Dertil vil jeg gerne bemærke, at naar jeg stemte for Loven af 6. December — jeg stemte jo ikke for Loven sidste Gang, den var til Behandling —, var det, fordi man dengang gik ind paa et Kompromis, og fordi man i den Lovgivning, der der foregik, ved Indførelsen af 45 pCt. Bestemmelsen netop tilkendegav, at den Lov, der nu fortsattes et Aar frem i Tiden, var en Afviklingslov. Da man senere hen ophævede denne Bestemmelse, kunde jeg ikke stemme for Loven.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der igen var inde paa at benytte Statistikken med Hensyn til Arbejdsløsheden, vil jeg gerne sige, at det jo ikke er alene her i Landet, der er sket en Forøgelse af Beskæftigelsen. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var det det ærede Medlem selv, der for ganske faa Dage siden fra denne Talerstol benyttede Statistikken fra det internationale Arbejdsbureau i Genève, hvor man netop havde klarlagt, at Merbeskæftigelsen var et internationalt Fænomen, et Fænomen, der havde manifesteret sig i en lang Række Lande (*Rager*: Procentvis størst her!). Forøgelsen var over 30 pCt., og om det er et Par Procent mere eller mindre, er for saa vidt ikke afgørende i det Spørgsmaal. Det, jeg vil fremhæve, er, at den Forøgelse, der er sket, kan man ikke, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil gøre, tage til Indtægt for Valutacentralen. Det er et glædeligt Fænomen, der i Øjeblikket ses i mange Lande, og et Fænomen, der utvivlsomt for langt den overvejende Del skyldes den forøgede Be-

skæftigelse inden for Bygningshaandværksfagene.

Christiani: Jeg er ingenlunde uenig med den højtærede Handelsminister i den Betragtning, at det i og for sig havde været, ikke alene godt, men ogsaa naturligt, om Danmark havde været et Kreditorland i Stedet for at være et Debitorland. Man skulde jo synes, at vi havde Betingelser herfor, og det forstod jeg ogsaa, den højtærede Minister mente. Hvorfor er vi da ikke blevet det? Fra Landbrugets Side synes jeg, der er gjort alt muligt i saa Henseende, men der er altsaa andre Erhverv, der ikke i tilsvarende Grad har formaaget ikke alene at forsyne Hjemmemarkedet, men: ogsaa at sælge deres Produkter paa det udenlandske Marked.

Hvis man vil undersøge, hvorfor de ikke har formaaget det, kan man finde forskellige Aarsager, men uden at gaa nærmere ind i dette Emne, som vi har drøftet saa tit, kunde jeg maaske indskrænke mig til at sige, at det skyldes en vis manglende Tilpasning til de Priser, man er i Stand til at opnaa for Industriens Produkter paa det udenlandske Marked. Naar de Faktorer, som er afgørende for Produktionsprisen, er enige om, at nu gælder det om at faa de Varer, man fremstiller, saa langt ud paa Verdensmarkedet som muligt, saa er Muligheden derfor jo ogsaa til Stede, men det medfører, at de maa tage Konsekvenserne med Hensyn til de Lønninger og øvrige Fordele, som de ønsker at opnaa ved deres Arbejde.

Jeg vil ikke undlade i denne Forbindelse at understrege, hvad jeg ved andre Lejligheder har sagt, og hvad der vel heller ikke er noget nyt, men dog har en vis Interesse, at vi her i Danmark har en ganske særlig Fordel med Hensyn til at kunne producere billigt, hvad Industrien angaar, idet der har været Mulighed for at leve billigt som Følge af de overordentlig smaa Priser, hvortil Landbruget leverer de daglige Fødevarer og har gjort det gennem alle de senere Generationer. Hvis man vil tage denne Fordel i Betragtning og drage den fulde Nytte af den, saaledes at man i hvert enkelt Tilfælde vil se paa, om vore ved Industriens beskæftigede Folk, de være af den ene eller den anden Kategori, nu ogsaa har den samme Realløn, de samme Levevilkår, som Industriens Folk har i andre Lande, og være nøjet hermed, saa tror jeg, man mere end hidtil vil være konkurrencedygtig. Og lad os haabe, at vi i Fremtiden vil formaa i højere Grad